

Seischt do Lütö

(ASP170-12.12.1996)

Seischt do Lütö nid was d' woascht,
Linga Huomligtuoar hoascht.

Seischt a kläl vo däm wo d' woascht,
vorstellta Trüller, falscha, hoascht.

Seischt do Lütto viel wo d' woascht,
Bessorwisser, b'leosna, hoascht.

Seischt do Lütö alls wo d' woascht,
Protzlä, wo blös Sprüch macht, hoscht,

Seischt gad blös was d' siochor woascht,
Ufgweckts Bürschlä gad no hoascht.

Seischt do Lütö meh as d' woascht,
hüt-z'tags ... Grada Michol hoascht.

(ASP170-12.12.96)

im Großo-Ganzo

(ASP171-12.12.1996)

Do Hans-lorg seit zu Franzo
du bioscht im Großo-Ganzo
a reocht, recht schüona Ma,
blös sieht ma d' Schüonä dor nid a.
Wio mi, seit Franz gnot, git as gnuo,
in Spiogol, rot dor, amol luo.
Luo blös amol dä seolbor a.
Dänn siocht amol was wüoscht si ka.

Do Hannä seit zu Franzo
du bioscht im Großo-Ganzo
a reocht, reocht stramma Ma,
wo blös nid grad mä loufo ka.
Wio mi, seit Franz gnot, git as gnuo,
in Spiogol, rot dor, amol luo.
Luo blös amol dä seolbor a.
Dänn siocht wio unna schioga ka.

Do Verä seit zu Franzo
du bioscht im Großo-Ganzo
a reocht, reocht gschieda Ma,
blös miorkt ma dor 's halt nid all a.
Wio mi, seit Franz gnot, git as gnuo,
wo gschied siond, ohnä Gschieds zum tuo.
Luo blös amol dä solbor a,
blös du kascht nünt mä ändra dra.

(ASP171-10.12.96)

I hett, will 's mä blogat,
gern eopas dä gfrogat:

I Reimo-n-arzello
a Gschicht hio-n-ä wello.
Blös 's Wieb rüoft zum Eosso.
und d' Gschicht ist vorgeößo.
Sie wär mor jo 'bliobo,
het i sä ufgschriobo.

Schneoll anä sä sudla
wär gschiedor as hudla.
Ma tät liechter faschta,
statt Eosso und Haschta.
Möcht mioro jo spära
's viel-ebizgarmol Hära.

Daß Gschicht i vorgeößo
ko rüobigs mor lot,
blös weogos-om Eosso.

Vorstoscht nid min Grot?

Und will as mä blogat,
het i dä georn gfrogat:

Kascht 's Hirn du mor liecho,
mis rionnt wio-n-a Siecho.

(ASP173-01.02.1997)

Lappalie

(ASP174-01.04.1997)

Wenn d' du dä eopas tuo nid trouascht,
am g'schiedscho om dä ommä schouascht,
ob do nid uonna nomma küm,
wo dio Lappalie dir abnühm.

Wenn d' niona du an Blödo fionscht,
dänn isch-as lang no nid das miondscht,
wenn d' du dä uf-an Usschuß stützt,
do-n-Usschuß zum Vorzögra nütztst.

Zum säga. i, i het scho to,
do Usschuß heot mä blös nid lo.

Do Usschuß, muoscht ko Kummor hio,
triofft a-n-Entscheidung siochor nio.
Do Usschuß, will ar jedsmol hangat.
und a dor Lösung iom roß lit,
ar deon usgwaxo ernscho Strit,
an nöschto-n-Usschuß wittor-langat.

Nid, daß ar döt amend vorsandat,
scho bald ar bi-m-a Gremium landat.
Däs seit, für deonnar gwichtig Sacha
müoß ma a Volksbegehro macha.

Und will as nid bi däm dar bliebo,
so landat noch-om Undorschriebo,
das bräzlig eotz im Parlament.
Und jeda döt scho d' Lösung kennt.

D' Parteia wörond voll aktiv
und hoßond diosä primitiv,
wo nid scho lang deon Standpunkt händ.
und ion ou lut vortrotto wänd.

Blös guot, daß do no nünt entschiodo.
Will bios zon Wahla brucht ma Friodo.

(ASP174-01.04.1997)

wio-n-ä fiond

(ASP175-04.05.1997)

Wercha, schaffa, schindo, hunda
Geold ínio us Überstunda
und ko Zit zum ´s usgio hio.
Ist vom Leobo däs do Sio ?

Trümsla und blös ommarstoh,
andora-n-uf d´ Neorvo goh,
Reocht hio, alla reda dri.
Däs, gloubscht, ka-n-o-n-ou nid sie !

Dänko. blös nid üborsionna,
d´ Ugab a´go, nid vo hionna.
Diosä si-lo, wio sä siond.
Ischt das Gschiedscht no wio-n-ä fiond.

(ASP175-04.05.1997)

Wirtschaft

(ASP176-04.07.1997)

Woascht

Woascht ou, hüt muont a gär a jeda,
ar künn gschied übor d' Wirtschaft reda.

Und muont, daß er arfundo hei,
was gsundä Wirtschaft wirklä sei:

Woascht ? dar-sä däna Fachma nenno,
wo muont, ar töü scho d' Wirtschaft kenno ?
und nünt as 's Geold blös heot im Sio.
Der woascht, verstoht, woascht, d' Würschaft nio.

I küntit, woascht, öü scho vorzello,
was d' Wirtschaft heot uom bütto wello,
was früohor ma dofür heot to,
isch-ma dur Zuofall inä ko.

Woascht ou no, wio im Krüz ma g'seosso.
däs kascht 's ganz Leobo nid vorgeosso.
Muonscht ou, daß 's Golasch i vorogeofß,
wo 's gio heot, noch-or Uolfä-Mess.

Woascht ou no, wo do Mohro gstando.
Ar ist scho lang üs ko abhando;
ma heot a Koufhus anä 'bout.
Heot däm Profit halt meh vortrou.

Woascht ou no, wio im Hirscho-Saal
nid blös i ´r Fasnät bi-ma Baal,
do Weygant gspielat heat, sa flott,
wio hüt ma, woascht, no spiela sot.

Woascht ou no, z´ Waztonegg ´s Café;
wo globat jeda übro Klee
heat d´ Ussicht und do guoto Kuocho,
wio d´ witomm künno heoscht uon suocho.

Woascht ou no, wio im Schifflä duß,
ma gleobat heat im Überfluß,
wenn Wurschtmohl gsi ischt, Johr für Johr.
Kuon Führarschi ischt gsi i ´r Gfohr.

Woacht ou no, daß im Herro-Ziommer
heat, mämmol bis in Morgo-Schiommer,
Vorwaltars Pepä Wie usgeschänkt
und kuonna heat a d´ Speerstund dänkt.

Woascht ou no, daß i d´ Goldä Bioro
di meischo ko siond, wägos iohro.
As heat döt jeda, so im Stoh,
a-n-Achtilä dänn doch no gno.

Woascht ou no, wo do Secklar gleogo
und wio ma uffä ischt dur d´ Steogo.
Ou sei döt mänga, gär nid g´ logo,
vor lutor Rusch in Brunno gflogo.

Woascht ou no, wio i Spuntars Hallo
sind Sprüch und ruchä Usdrück gfallo,
und wio do Fidel mit fuf Söhno
heat mügo-n-allä übertöno.

Woascht ou no, wio ma dunn im Werbo
an Moscht heot gsoffo, ganz an herbo,
Und wio ma dänn uf 's Zahlo bangat.
ob as no zo 'ma Würschtlä langat.

Die Riecho sinond zum Kutla eosso
im Adlar a dor Seogo gseosso.
Isch-üsarunna zuochä g'hockat,
heot ma ou iom uf d' Schultor kloekat.

Im Mondschein i dor Schillarstoß
heot as am Würtstisch gschunkt roß
vo Pfiefoback und Schwienäschmalz;
blös Schnäpslä heot ma krigt a-n-altz.

Farussa heot as miondor gstuko,
ma heot an offos Mohro trunko
im Bierhall-Garto, a dor Bah'
Woascht schad, daß hüt ma 's numma ka.

Woascht d' Kegelbuobo heond ganz grioße
bim Kegelstello a klä bschioße
im Schloßbrau omm, om 's Trinkgeold all.
Rentiert heot sä 's uf jedo Fall.

Im Sterno heot, mit seolbor bura,
ma oagno Moscht kio, a klä sura.
zwor zwenig, ma heot muoße koufo,
will 's Fäßlä, däs heot müoße laufu.

Zu Dannars Max, mit Roß und Wago
heot mängon Fuhrma as vorschlagu.
Woascht, isch-'s dor Su all Johr an Krago,
woascht ou no, däna Schwartomago.
Woascht ou no, daß do Lindo-Garto,

bin Pärälä d' Gfühlor gweckt, die zarto,
heot, wenn sä noch-om blös spazioro,
ou Durscht no g'hio heond - z' Dorobioro.

Woascht ou no, wio ma d' Roß a'bundo,
an-a-ma Pfohl, an-a-ma rundo
wo i dor Köblaro ischt gstando.
Und ma erscht huo ischt, woascht, nach Hando.

Woascht frühor, däs fallt gad mor i,
seit alls hüt, alls sei bessor gsi.
Gloubscht ou, ma seit zu üsrer Zit
amol, die bescht Zit, wo-n-as git.

Woascht ou, hüt muont a gär a jeda,
ar künn ou übor d' Württschaft reda.
Muont gär, daß ar vorstando hei,
was hüt a gsundä Württschaft sei:

Muonscht, uonna dörr sä Fachma nenno
wo muont, blös er töü d' Württschaft kenno,
wo muont, ma dürf 's nid wörtlä nio:
woascht: d' Württschaft heot an tüfro Sio.

~~~~~

(ASP176-04.07.1997)

Do Dorobiorar ischt meh g'hemmt
und luogat all uf diosä.
Will ar sä, seit ma, nid gern schämmt,
dromm schluck ar d' Stüo von Kriosä.

(ASP177-04.07.1997)

Mach's so wio- n-i und trou do Lüt,
schlach i, wenn eo-par d' Hand dor git.
Gang du an Schriot uf dioson zuo;
dänk nid, as küntit 's diosa tuo.
Will wenn-or redlä loaba wänd,
dänn geobond-or do Lüto d' Händ.

Mach's so wio- n- i und gloub do Lüt,
will je-dom däs roß viel bedüt.
Wenn d' diosom nüt schlechts trouascht zuo,
würd diosa däs ou dir nid tuo.
Will wenn-or u'trüobt loaba wänd,
dänn geobond-or do Lüto d' Händ.

Mach's so wio- n-i und red nid z'viel;
bim Redda ischt all Dumms im Gschpiel.
Säg jo do Lüto nio was d' dänkscht,
Will d' sus do-n-Umuot uf dä länkscht.
Will wenn-or sorglos loaba wänd,
dänn geobond-or do Lüto d' Händ.

Los mach's wio-n-i, dänn loufscht nid Gföhr,
vorstellt bioscht zwor, und Gift kascht nio,
du loufscht nid Gfohl und Gift nio kascht,
daß d' ganz zmol blös mä seolb dä mascht.
Will wenn, wio-n-i or leaba wänd,

dänn geobond mir statt diosa d' Händ.

Mach's so wio- n-i und tuor wio d'Lüt.

Dio mit Vorstand und hiorta Hüt,

am woacha Kern, am hiorta Griond,

wio-n-i, alle Dorobiorar siond.

Will wenn-or friedlä loaba wänd,

dänn geobond-or do Lütö d' Händ.

(ASP178-26.05.1997)

an Pensionist

(ASP179-20.07.1997)

(Untertittel: Selbstkritik)

Mi Wieb muont all, sie wioß was ischt
sie seoch 's a mir - an Pensionischt.

An Pensionischt sei instinktiv
a klälä kontraproduktiv.

Daß däm nid so, wie sie seit ischt,
säg i öü seolb - as Pensionischt.

As Pensionischt kuscht seolbor druf,
am Morgo stoht ma spätor uf.

An Pensionischt fiond d' Zit nid z' schad
zum längor brucho Zit im Bad.
's Rassioro, 's Wäscho, und und und ...
brucht jedofalls a quotä Stund.

Nid daß dä eopar eopa hetzt,
wenn d' d' Zeitung lioscht vo z` erst bis z' letscht, will jedon Pensionischt iort,
ischt er nid beschtens informiert.
Uf jedo fall brucht Zit ar meh
zum Leoso, as zu zu sim Kaffee.

Und dänn, goht er alls seolb i'koufo;
ar nit all 's Auto, anstatt z' loufo.

Ar heot uf viela Ämtor z' tuo,
blös furt eotz, gnot furt, vo dahuo.

Nit Zit zum Reda mit do Lüto
drufanä bis zum Uolfä-Lüto.

Am Miottag isch-ar pünktlä do,
künt sus om 's Miottagschlöflä ko.

Und voachar ioßt-ar gut - nid viel
hebt 's Achtelä am Gläslä-stil;
bim Wie, ischt jeda Pensionischt
sau hoaklä, halt an Spezialischt.

Am Namittag d' Zit schneoll vorflüht
deom Pensionischt, wenn ar nid lügt,
ar kaum - hoi luo - do-n-Ougo trouat,
obwohl ar blös heot Fernseh` gschouat.

Dänn würd no, will-on d' Zit nid röüt,
Kaffee und Kuocho drübort g'ströüt.

Im Garto git as fascht all gnou
zum Stoara und zum Ommartuo.
Do Pensionischt, scho recht durtriobo,
tät däs ou gern no ussä-schiobo:
hüt isch-as z' hoafß, hüt isch-as z' naß
und hüt, hüt macht as-uom kuon Gschpaß.
Und röschtä muoß an Pensionischt
eotz ou allpot, vor müod ar ischt.

Am Obot gond di uono Pensionischo
früh, di uono spät i d' Kischto.
Di uono, will sä fuhl scho seiond,

di uono, will sä z' tuo no heiond
und jömorand: i hio ko Zit
... statt, daß sä numma us uom git.

As b'schlagna, g'übta Pensionischt
mor eopas eotz vorständlä ischt,
daß miena Vator ischt a'fango
erscht hoch in seochzg' i d' Rentä 'gango.

Blös eopas sich-n-ä no nid i:
mi Wieb,
wo 's Leobo lang vorwöhnt ischt woarro
fährt mior
eotz all meh über d' Schnorro.
und redat eotz i gär alle dri:

sie .... möcht ou i dor Rentä si.

Arleoba töü sie d' Rentä nio.

I dänk blös, will-ä friedlä bio,
wo kümmond mior dänn do no hio ?

I fiond 's zum säga hio-n- ä d' Pflicht,
d' Moral muoß hoafso vo deor Gschicht.

Wenn d' Pensionischt widerspüchond,
gloub 's, daß sä großä Fehlär müchond !

